

тъй, както се провѣриха при съдебното дирение. Вий чухте сами, че Лепавцовъ каза само това, че единъ день г-нъ Каравеловъ като искалъ да провѣри единъ слухъ, прѣснатъ въ смисълъ, че Ризовъ билъ испратилъ нѣкакви хора да отмѣщаватъ за Паница, попиталъ какво е станало съ тия хора, та ако това е тъй, то не може да се счита, че Каравеловъ е главенъ виновникъ. Най-много, въ което може да се обвини Каравеловъ, е да се счете за недоносителъ, както Димитръ Попъ Стайковъ, а не повече. Спасъ Лепавцовъ е раскрылъ много работи, но той не е казалъ, че между него и Каравелова е станало дума за заговоръ, нито е било възможно да стане такава дума, понеже Каравеловъ е човѣкъ, който никога нѣма да си послужи съ такива срѣдства, за да дойде на властъ. Г-нъ прокурорътъ като очѣртаваше какви могатъ да бѣдѣтъ фактитѣ за създаването на една гражданска война въ страната, допусна, че убийството, станало на 15-й Мартъ 1891 год., е имало за цѣль да се промѣни съществуващия държавенъ строй и да се прѣдизвика гражданска война. Това, каза той, е неоспоримо, особено като се има прѣдъ видъ, че едно събуждане на джамове се считало за гражданска война, а колко повече едно такова убийство. Но, спорѣдъ мене, това не е достатъчно. За да може да се прѣдизвика една гражданска война, каквато разбира г-нъ прокурора, нужно е щото заговора за това да е устроенъ на повече мѣста; да стане спиране на телеграфнитѣ съобщения съ цѣль да се прѣсечатъ нѣкой дѣйствия, които могатъ да се прѣдприематъ отъ противната страна и пр. и пр. Но такова нѣщо тукъ не се указа. Г-нъ прокурорътъ каза, че Ризовъ билъ инициаторъ за испращането на хора да убиватъ, но той не доказа тука, че тия хора сж испращани до г-на Каравелова, нито пакъ, че г-нъ Каравеловъ е заведвалъ или устройвалъ нѣкакъвъ заговоръ. Не, казва г-нъ прокурорътъ, Каравеловъ има съмысленици и тѣ всичко каквото вършатъ, вършатъ го за въ негова полза и отъ това трѣбва да се вади заключението, че Каравеловъ е одобрявалъ или похвалявалъ дѣйствията имъ. Но това твърдение на г-на прокурора не може да бѣде вѣрно, защото, ако нѣколко Дупнишки харамии станатъ и извършатъ нѣщо, въ слѣдствие на което да дойде другъ нѣкой на властъ, то не ще значи, че дошлиятъ на властъ е тѣхенъ съучастникъ. Въ углавний процесъ право е казано, че всѣкой отговаря за дѣйствията